

ETSEN VAN M. VAN DER VALK IN DEN KUNSTHANDEL BERNARD DE VRIES TE AMSTERDAM.

Er zijn tal van kunstenaars van minder belangrijkheid, die daarentegen oneindig veel meer reputatie genieten, dan Van der Valk d.w.z. van wie het groote publiek telkenmale leest en hoort en ziet, kortom die om zoo te zeggen aan hun eigen roem werken, die zorgen dat ze niet vergeten worden.

Wij willen hiermede niet zeggen dat het werk van gene er beter of slechter door wordt, noch dat Valks groote bescheidenheid aanbeveling zou verdienen, doch slechts het feit constateeren dat ook voor kunstuitingen een zekere mate van reclame onontbeerlijk schijnt. Deze mensche-lijke en kaufmännische kant nu bezit Van der Valk absoluut niet, vandaar dat hij en zijn werk aan velen onbekend zijn, zelfs aan hen die de namen van menig jonger kunstenaar in het hoofd en diens werk in hun bezit hebben. En toch is zijn oeuvre niet alleen zeer omvangrijk, (de 64 n^s in den kunsthandel De Vries vormen slechts

een klein gedeelte) maar het getuigt van een genialiteit en een technisch meesterschap die den geroutineerden etser doen kennen, den schilder en teekenaar beide.

Want Van der Valk etst niet als zo menig schilder die uit verpoozing een schets-

boek-krabbeltje op de plaat krast; hij etst omdat hij naast colorist, deugdig teekenaar is en in zijn etsen een zelfde uitvoerigheid, een zelfde accuratesse betracht als in zijn geteekende stillevens, zijn boomen en landschappen.

Als schilder heeft hij oog voor het pittoreske van het geval, voor de verdeling van licht en donker, als teekenaar hecht hij waarde aan de détails, aan het silhouet der dingen, aan den zuiveren vorm, wat opmerkelijk is vooral in zijn latere etsen.

De tentoonstelling in bovengenoemden kunst-

handel geeft in dit opzicht een aardig overzicht over Van der Valks etswerk. Wij zien er afdrukken van oude zinkplaten uit Auvers nog en uit Parijs, landwegjes, paarden, buitenhuisjes, luchtig en vlot gedaan, maar treffen er ook aan van zijn laatste zoo uitvoerige en doorwerkte etsen als N°. 1

PARIJS. ETS VAN M. W. VAN DER VALK.

„de Brug” en „het Jaagpad”, die doen zien dat etsen toch wel iets meer is dan „flaneeren” op het koper. Het zijn teekeningen, kernachtig en raak, gedaan met de besliste zekerheid van denzelfden kunstenaar die er zich toe zette om ook met het simpele zwart krijt stof

uit te drukken. Zooals Valk in die krijtteekeningen het glanzende glas, het glimmende aardewerkglazuur, het reflekteerende koper alleen in zwart weer-geeft, zoo doet hij ook bij enkele etsen, in de

stilleven met schelpen, die met Japansche beeldjes en Delftsche schalen. Maar wie Valks werk kent, wie zich de tentoonstelling in het Stedelijk Museum herinnert, die weet dat meer nog dan 't stilleven, het landschap zijne liefde heeft, en vooral de vlakke weilanden met een molen, een boomengroep, of een boerderij en daarbij in het verschiet het silhouet van een dorpje.

Ook hiervan getuigen veel van zijn etsen, met een landwegje, een jaagpad, een vaartje, die dan gezien zijn op Van der Valk's eige-

ne wijze waarbij het geheele geval zoowel als de details belangrijk zijn geworden, etsen die hij tot zeer uitvoerige, doorwerkte plaatjes wist te maken.

Toch zijn ze niet droog, nòch eentonig, zij zijn soms pittig van zwart en wit, zie bijv. zijn „uitstaande netten bij Warmond”, zijn „Vischkaar”; maar zij zijn gedaan met de liefde van iemand, die plezier heeft in het werk, niet tevreden is met een luchtig krab-

beltje, doch het zoo ver mogelijk wil doorvoeren.

Zijn „oude boomen”, zijn „schelpen”, wat zijn die niet van een voortreffelijke uitvoerigheid; waarlijk van Van der Valksetsen valt veel te leeren;

....maar ook te genieten.

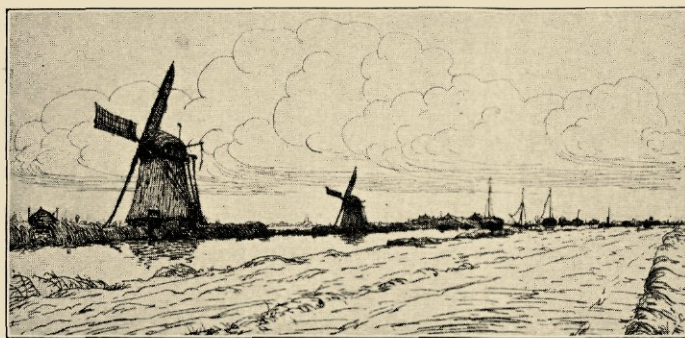
Ze hebben voor mij slechts één gebrek, ze zijn te goedkoop. De waardeering door een zeker soort publiek hangt nu eenmaal samen met den prijs van het kunstwerk en deze koopende menigte zal een ets van f 40 à f 50 belangrijker achten dan een van

f 7.50 om het eens in cijfers uit te drukken.

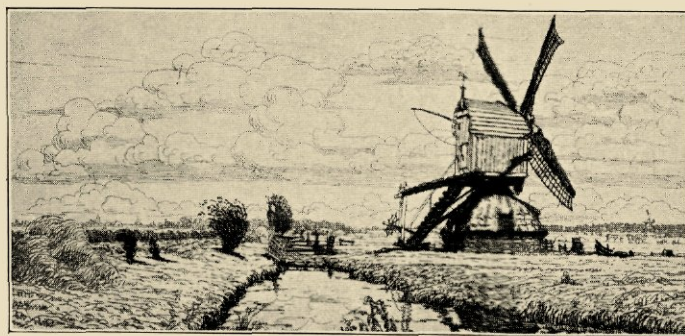
Dit is verkeerd, dit is ergerlijk mijnentwege, en ik weet dat evenmin als door reclame de essentieele waarde van de ets er meer of minder door wordt, maar zoodra

kunst tot op zekere hoogte een verkoopbaar ding wordt, moet de kunstenaar zijn werk niet te laag taxeren. Bescheidenheit ist eine Zier, doch weiter kommt man ohne Ihr.

R. W. P. JR.

MOLEN AAN DEN ZIJL. (ETS VAN M. W. VAN DER VALK).
UITGAVE BERNARD DE VRIES.

MOLEN BIJ PIET GIJZENBRUG. (ETS VAN M. W. VAN DER VALK).
UITGAVE BERNARD DE VRIES.